

Universitätsbibliothek Paderborn

**Michael. Baii Regii In S. Theolog. Profess. Acad.
Lovaniensis, Ad Qvaestiones Philippi Marnixij
Sanct-Aldegondi De Ecclesia Christi, & Sacramento Altaris
Responsio**

Bajus, Michael

Coloniae, 1579

VD16 B 930

Quaestiones Philippi Marnixij Sanct-Aldegundi, de Ecclesia, & de
Sacramento Altaris.

urn:nbn:de:hbz:466:1-30353

QVAESTIO- NES PROPOSITAE per Philippum Marnixium Sanct-Aldegondum. 14. Octo- bris Anni 1577. his verbis:

N Ecclesia, eiusq; constitutiones, seu
traditiones nullum habeant scriptor
aliud, nisi consuetudinem eorum, quib;
se profitentur Romanam sectari reli-

gionem, quam vocant catholicam?

An hoc scriptor, si quod aliud est, constet pagina
sacrae scripturae sola?

An patrum explanationibus &
commentarijs?

An conciliorum decretis?

An pontificum Romanorum pla-
citis?

An Scholasticorum pronuncia-
tis?

An passim sequatur, ut ait Satyrus, coruostestag-
lutoq;?

An Ecclesia tribuat autoritatem verbo Dei, an po-
tius verbum Dei Ecclesia autoritatem atque ax-
ioma conferat?

quoru,qua,
& cuius au-
thoritate
confirma-
torum, seu
approbato-
rum?

De verbis Sacramenti cœnæ Domini.

An hec verba [Hoc est corpus meum] contineant
propositionem identicam, atque idem significan-
tem,

rem, quod: corpus meum est corpus meum.

An vero attributum corporis, attribuatur subiecto significato per pronomen, hoc, tanquam diuerso a suo attributo? Et si attribuatur tanquam diverso, an attribuatur substantiae, ita vi hec verba (hoc est corpus meū) idem significant atque, hoc est substantialiter, ut ita dicam: corpus meum?

An potius attribuatur sacramentaliter, ita ut ea verba nihil altud significant, nisi, hoc est sacramentaliter corpus meum, seu corpus meum dicitur de hoc, quod vobis do, plane ut sacramenta dicuntur de rebus quas significant, & sua institutione demonstrant, quemadmodum Augustinus in libello de doctrina Christiana docet, sacramentum fidei, fidem esse; & sacramentum corporis, corpus, & sacramentum fæderis, fædus, & sacramentum verbi Dei, ipsissimum verbum Dei, non quidem substantia, sed vsu, institutione, representatione, ac significantissima exhibitione ante oculos fidei?

Quo argumento doceatur vocem, est, in hac circumstantia significare substantialitatem? liceat enim ita loqui.

An hoc ipso argumento tanquam μέρος non possit formari certa atque indubitata ratiocinatio per propositionem generalem, quo argumenti vis possit & rectius intelligi, & certius iudicari?

Exempli gratia.

Vbicunque vocula, est, coniungit prædicatum cum subiecto in hac vel in eiusmodi circumstantia, tunc accipitur substantiae, &c. in hac propositione

ne vocula, est, coniungit predicatum corporis,
cum subiecto pronominus demonstratiui, hoc, &c.
ergo, &c.

An explicatio horum verborum debeat aut possit a-
liunde sumi, quam ex ipsis Christi aut Euange-
listarum verbis?

An illa propositio de calice; hoc poculum est nouum
testamentum, seu fœdus (^{διορθών} enim vtrunque
hic significat, vt Hebreis, Berith) in meo sanguine;
& illa, hic est sanguis noui testamenti, non idem
significant, & se mutuo significanter explicit?

Ac proinde an non penitus eadem sit ratio in pane,
vt hæ præpositiones; hic panis est nouum testamen-
tum, seu fœdus in meo corpore, &, hoc est corpus
meum: & item, hic panis, quem frangimus, est
nouum corporis Christi: & hic panis, quem fran-
gimus, est corpus Christi, idem significant, & se
mutuo significanter explicit?

Item an pronomen, hoc, aliud significet, quam idip-
sum quod uno ore omnes Euangelistæ testantur
Christum accepisse, fregisse, dedisse discipulus, &
iussisse vt acciperent & comederent?

An Paulus prima Corinthiorum decimo, cum hunc
panem nominat, & panem quem frangimus diser-
te explicat; aliud sacramenti subiectum statuat,
atque Christus, vel ipse Paulus I. Corin. I I. pro-
nomine, hoc, vult significari, quod omnes Euange-
listæ testantur, fuisse panem, quem Christus fre-
git, & dedit, & de quo denique locutus est?

An in propositione de calice, non eadem sit subiecti
ratio, atque in ea, que est de pane, ac proinde cum
subiectum in propositione, & oratione de calice

non

non solum demonstretur pronomine, hoc, sed plane & diserte nominetur τὸν τὸ ποτῆριον, vel fructus ac genimen vitis, non eadem sit ratio in pronomine, hoc, quod usurpatur in propositione de pane, ita ut, hoc, idem significet, quod hic panis, vel hic fructus tritici de multis coadunatus granis?

Si subiectum positum in hac propositione, hoc est corpus meum, mutetur, vel mutatum fuit a subiecto panis, quod Euangelistæ testantur Christum acceptisse, fregisse, & dedisse, quando mutatum fuit, qua vi, quo Domini mandato, quo diuini verbi argumento?

Quæ sit analogia unionis corporis Christi cum ecclesia, declaratæ prime Corinthi, decimo, si nulla est panis vel vini reliqua substantia?

Quomodo veteres docuerunt eandem aut similem esse transformationem panis & vini in corpus & sanguinem Christi, qualis erat aquæ admissæ viно in populum Christi, eius corpori per fidem conglutinarum?

RE